

Vodič o povijesnim lokalitetima Grada Gospića

Gospić, najveći grad u Hrvatskoj po površini, središte Ličko-senjske županije i srce Like, krije bogatu povijest i kulturnu baštinu koja se ogleda u brojnim znamenitim lokalitetima. Svaki kutak ovog grada priča svoju priču – od srednjovjekovnih tvrđava i sakralnih objekata do spomenika velikim ličkim ličnostima i mjesta od posebnog povijesnog značaja. Ovaj vodič poziva vas na putovanje kroz prošlost Gospića, otkrivajući lokalitete koji svjedoče o njegovom dugom i složenom razvoju. Kroz stranice ovog vodiča, doživite Gospić na novi, dublji način i otkrijte zašto je upravo ovaj grad povijesno srce Like.

Katedrala Navještenja Blažene Djevice Marije, Gospić

Katedrala Navještenja Blažene Djevice Marije u Gospiću predstavlja jedan od najvažnijih sakralnih i povijesnih objekata grada. Izgrađena je između 1781. i 1783. godine, a njezin arhitektonski stil odražava barokni klasicizam, što je čini izvrsnim primjerom tipične krajiške crkve 18. stoljeća. Prvotno služila kao župna crkva, Katedrala je 25. svibnja 2000. godine dobila svoj sadašnji status kada je osnovana Gospićko-senjska biskupija, čime je postala katedralom i središtem vjerskog života u ovom dijelu Like. Tijekom Domovinskog rata, ova je crkva pretrpjela teška oštećenja – 15. rujna 1991. godine zabilježena je kao žrtva podmetnutog požara koji je uništio krov i zvonik te značajno oštetio unutrašnjost. Zvona su se rastopila, a zidovi i oltari bili su prekriveni slojevima dima i paljevine. Unatoč ovim razaranjima, obnova Katedrale započela je već za vrijeme rata, a do Božića 1992. godine crkva je ponovno pokrivena, što je bio važan znak nade i obnove. Radovi na obnovi trajali su gotovo desetljeće, a veliki dio njih završio je do ljeta 1999. godine, vraćajući Katedrali njezin nekadašnji sjaj. Danas, Katedrala Navještenja Blažene Djevice Marije ne samo da služi kao duhovno središte Gospića i okolice, nego je i simbol otpornosti, vjere i kulture, koji podsjeća na bogatu povijest i identitet ovog kraja.

Slika 1 Katedrala Navještenja Blažene Djevice Marije u Gospiću

Izvor: <https://www.zupa-navjestenja-bdm.hr/multimedia/0964292a2aa00e5f28c95fbe4748940e1648289081.jpg>

Fontana "Marta Vodarica", Gospić

Središnji element fontane je skulptura žene u pokretu, koja uzdignutim rukama pridržava vjetrovnu kuglu iznad glave. Izrađena je od lijevanog željeza, kao i sam postament, te predstavlja impresivan primjer akademskog kiparskog stvaralaštva. Ova fontana podignuta je 1894. godine kao simbol dovršetka vodoopskrbnog sustava u Gospiću i od tada je postala prepoznatljiv i nezaobilazan detalj gradskog identiteta.

Kapela sv. Marije Magdalene, Gospić

Unutrašnjost je sačuvala menzu i kustodiju, a originalno kameno popločenje poda dodatno potvrđuje povijesnu vrijednost objekta. Kapela je izgrađena 1856. godine na mjestu gdje je prije stajala starija kapela, čime je zadržala kontinuitet duhovne tradicije na ovom mjestu.

Slika 3 Kapela sv. Marije Magdalene u Gospiću

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-3774>

Kuća u ulici Mlinarska 1, Gospić

Ova skladna jednokatnica s drvenom konstrukcijom nalazi se u samom središtu Gospića, smještena na istaknutom položaju uz obalu rijeke Novčice. Kuća je smještena na parceli podzidanoj kamenom i orijentirana je svojim dužim ulaznim pročeljem prema istoku. Krov je razveden na četiri vode, što je karakteristično za ovakve građevine. Prizemlje je građeno od klesanog kamena, što dodatno naglašava tradicionalni karakter objekta.

Glavni ulaz smješten je na istočnoj strani, a s obje strane ulaza nalazi se po jedan prozor. Na suprotnoj, zapadnoj strani, koja gleda prema dvorištu i ulici, pristup kući odvija se preko kamene balature. Kuća je nastala tijekom prve polovice 19. stoljeća i evidentirana je u katastarskim planovima iz 1874. godine. Od tada je sačuvala svoju izvornu strukturu i raspored prostora, zadržavajući karakteristike tradicionalne seoske arhitekture.

Iako zadržava ruralni duh, u oblikovanju i tlocrtu mogu se prepoznati utjecaji građanskog graditeljstva iz 19. stoljeća. Ova kuća predstavlja vrijedan primjer očuvane tradicijske gradnje u gradu Gospiću, gdje je sačuvano vrlo malo takvih objekata, što joj daje poseban povijesni, ambijentalni i urbanistički značaj.

Slika 4 Kuća u ulici Mlinarska 1 u Gospiću

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6318>

Mlin na rijeci Novčici „Murkovića mlin“, Gospić

Murkovića mlin smješten je uz rijeku Novčicu, u Mlinarskoj ulici unutar povijesne jezgre Gospića. Radi se o samostalnoj, jednokatnoj građevini pravokutnog oblika, dimenzija približno 22x9 metara, građeno od kamena. Krov mu je dvoslivni i prekriven glinenim, utorenim crijepom, što je tipično za arhitekturu 19. stoljeća.

Prema dostupnim podacima, mlin je izgrađen tijekom 1800-ih i već je prikazan na gradskom planu iz 1872. godine. Nekada je bio u vlasništvu gospićke obitelji Murković, a od 1947. do 1988. godine nalazio se u državnom vlasništvu. Proizvodnja je trajala do 1988. godine, što ga čini posljednjim sačuvanim mlinskim objektom na rijeci Novčici.

Murkovića mlin ima posebno značenje za identitet Gospića jer svjedoči o dugoj tradiciji obrade žitarica u ovom kraju te predstavlja važan kulturni i industrijski spomenik grada i njegove okolice.

Kula Age Senkovića, Gospić

Ova samostojeća katnica razvedenog tlocrta smještena je u samom centru Gospića, neposredno uz obalu rijeke Novčice. Prema lokalnoj predaji, na ovom mjestu je krajem 16. ili početkom 17. stoljeća turski Aga Senković podigao tvrđavu-kulu. Izvorno građena kao katnica, građevina je tijekom vremena doživjela niz preinaka i nadogradnji.

Tijekom svoje povijesti kula je služila uglavnom javnim funkcijama, a 1911. godine prelazi u privatno vlasništvo obitelji Pavelić, koja ju prilagođava za stanovanje i oplemenjuje detaljima karakterističnim za secesiju, vidljivim na vratima vrta i balkonskoj ogradi. Tijekom Domovinskog rata, kula je pretrpjela znatna oštećenja.

Kula Age Senkovića smatra se najstarijom civilnom građevinom na području Gospića i vjerojatno je bila središnja točka oko koje se razvio današnji grad.

Slika 5 Kula Age Senkovića u Gospiću

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-1687>

Kulturno – povijesna cjelina grada Gospića, Gospić

Gospić je svoj razvoj započeo na obalama rijeke Novčice, na važnom raskrižju regionalnih prometnica. Područje na kojem danas leži grad bilo je naseljeno još od prapovijesnih vremena, dok se naselje Gospoina prvi put spominje u dokumentima iz 1574. godine. Njegov daljnji rast i pretvaranje u administrativno i kulturno središte Ličko-krbavske županije dogodio se krajem 18. stoljeća, posebno zahvaljujući izgradnji važnih prometnih pravaca, kao što su Jozefinska cesta i cesta između Gospića i Karlobaga, čiji se raskrižje pretvorilo u glavni gradski trg.

Godine 1881. Gospić je postao službeno sjedište Ličko-krbavske županije, čime je dodatno ojačao svoj značaj. Današnji izgled povijesnog centra grada oblikovan je kroz gradnju tipičnih vojnokrajjskih objekata i neostilskih katnica, dok značajan dio gradske matrice čini i tradicijska arhitektura, koja je još uvijek vidljiva i čuva autentičnost urbane jezgre.

Slika 6 Grad Gospić

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-3345>

Most na rijeci Bogdanici, Gospić

Smješten na povijesnoj prometnici koja povezuje Gospić i Karlobag, most preko rijeke Bogdanice izgrađen je 1932. godine prema projektu inženjera Milivoja Frkovića. Ova građevina predstavlja tipičan primjer njegove mostograditeljske filozofije, prepoznatljive po funkcionalnosti i estetskoj jednostavnosti.

Most je konstruiran s tri polukružna svodna luka, s plitkim međuzonskim tjemenom svoda i kolnom plohom, a sa strane je omeđen punom zidnom ogradom. Pristupni dijelovi mosta čine skošene rampe koje olakšavaju prilaz. Podvodni stupovi dodatno su ojačani hidrodinamičkim zidnim masama, što doprinosi stabilnosti i dugovječnosti konstrukcije. Građen je od pravilno obrađenog sivog kamena, s ukupnom dužinom od 42 metra i širinom od 8,35 metara, dok je kolni prolaz širok 7,15 metara.

Ovaj most svjedoči visokoj razini tehničke vještine i važnom doprinosu u razvoju cestovne infrastrukture u Hrvatskoj. Milivoj Frković (1887.–1946.) bio je jedan od vodećih hrvatskih projektanata i mostograditelja, koji je tijekom svoje karijere djelovao kao tehnički savjetnik Savske banovine. Među njegovim najvažnijim djelima nalaze se i svodeni most od opeke u Sisku na rijeci Kupi, kameni most u Kosinju na rijeci Lici, te ambiciozni, ali neostvoreni projekt kamenog mosta u Budaku.

Slika 7 Most na rijeci Bogdanici

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6428>

Pil Krista Spasitelja, Gospić

Pil Krista Spasitelja nalazi se na Kaniškoj ulici, jednoj od glavnih prometnica u Gospiću. Podignut je 1908. godine na mjestu gdje je prethodno stajao drveni križ, na križanju važnih putova i duž procesijskog puta, služeći kao znak pobožnosti i granica središnjeg dijela grada.

Ova skulpturalna kompozicija sastoji se od složenih oblika i kombinacije različitih materijala, što doprinosi njezinoj vizualnoj privlačnosti. Na vrhu se nalazi lik Krista Spasitelja, prikazanog stojeći na polukugli. Odjeven je u dugu haljinu i blago naboran ogrtač koji mu seže do stopala. Desnom rukom blago pruženom prema naprijed, a lijevom prislonjenom na prsa, Kristovo lice okružuje duga, blago valovita kosa i kratka brada, dok njegov pogled odmjerenog gleda prema dolje.

Autor ovog pobožnog simbola je Stjepan Vukelić (1875.–1926.), istaknuti gospićki kipar i klesar. Nakon školovanja na Kraljevskoj muškoj obrtnoj školi pod vodstvom Hermana Bollea i rada u različitim sredinama, Vukelić se oko 1900. godine vratio u rodni Gospić. Pil Krista Spasitelja nije samo

umjetničko djelo s povijesnom vrijednošću u regionalnom kontekstu, već i važan simbol koji predstavlja identitet i povijest Gospića.

Slika 8 Pil Krista Spasitelja u Gospiću

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6535>

Reljef "Pali graničari", Gospić

Brončani reljef pod nazivom „Pali graničari“ nalazi se na glavnom pročelju Katedrale Blažene Djevice Marije u samom srcu Gospića. Postavljen je 1909. godine u povodu stote godišnjice bitke u kojoj su se lokalni graničari sukobili s Napoleonovom vojskom kod Bilaja i Gospića. Reljef prikazuje hrabrog graničara koji, unatoč porazu, drži barjak iznad tijela i lubanja svojih poginulih suboraca, simbolizirajući njihovu žrtvu i junaštvo. Kompoziciju dominiraju razbacani ostaci vojnika, dok je graničar smješten s desne strane, uspravnog držanja koje naglašava vertikalni karakter djela.

Autor ovog značajnog umjetničkog djela je Robert Frangeš Mihanović, istaknuti predstavnik hrvatske moderne umjetnosti, koji je za ovaj rad odlikovan. „Pali graničari“ predstavljaju važan umjetnički spomenik i simbol povijesnog identiteta Gospića i šireg područja Like.

Skulptura "Dvije žene"

Skulptura *Dvije žene*, smještena u parku Osnovne škole dr. Jure Turića u Gospiću, djelo je istaknutog hrvatskog kipara Vanje Radauša (1906.–1975.). Nastala je 1964. godine, što potvrđuje i autorov potpis na bočnoj strani skulpture. U školski park postavljena je 1974. godine, gdje se i danas nalazi.

Ova skulptura dio je Radauševog ciklusa *Čovjek i kras*, kojim odaje počast ljudima čije je svakodnevno življenje obilježeno krškim pejzažem. Prikazuje dvije ženske figure oblikovane u formi monolita, stilizirano i monumentalno, evocirajući planinske vrhove i kamenite velebitske krajolike. Umjetnički izraz i simbolika djela snažno upućuju na vezu čovjeka i prirode.

Zahvaljujući visokoj estetskoj i kulturnoj vrijednosti, kao i značaju autora u povijesti hrvatske umjetnosti 20. stoljeća, skulptura *Dvije žene* danas se smatra vrijednim primjerkom kulturne baštine grada Gospića.

Slika 9 Skulptura "Dvije žene"

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6846>

Zgrada muzeja Like Gospić

Zgrada u kojoj danas djeluje Muzej Like Gospić smještena je u samom srcu grada, u neposrednoj blizini katedrale Navještenja Blažene Djevice Marije. Orijentirana uzduž Ulice dr. Franje Tuđmana, ova samostojeća jednokatnica pravokutnog tlocrta s istakom na stražnjoj strani, ima bogatu povijesnu i arhitektonsku vrijednost.

Izgrađena je 1798. godine kao Stožerni stan, odnosno upravna zgrada tadašnje Krajiške uprave, što potvrđuje važnu ulogu koju je Gospić imao kao središte Ličke pukovnije unutar sustava Vojne krajine. Današnji izgled rezultat je preinaka iz 19. stoljeća, iako je u izvornom obliku pročelje bilo raskošnije – s istaknutim pilastrima koji su nosili klasične baze i kapitele, te dodatnim arhitektonskim detaljima u zoni krovišta.

Arhitektonski, zgrada pripada skromnijem barokno-klasicističkom izrazu, ali se ističe kao jedna od reprezentativnijih javnih građevina iz razdoblja vojne uprave. Kao dio povijesne jezgre Gospića, uz ostale značajne objekte u blizini katedrale, ova građevina pridonosi jedinstvenom urbanom identitetu grada.

Danas, s funkcijom muzeja, zgrada nastavlja svoju javnu ulogu – čuvajući, istražujući i predstavljajući bogatu kulturnu baštinu Like.

Slika 10 Zgrada muzeja Like u Gospiću

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6308>

Zgrada Državnog arhiva, Gospić

U samom središtu Gospića, uzduž Kaniške ulice, smještena je impozantna katnica pravokutnog tlocrta, s izraženim rizalitom na stražnjem dijelu. Zgrada je glavno pročelje podijelila u sedam pravilnih osi prozora, a središnja os istaknuta je elegantnim kamenim portalom segmentnog luka, iznad kojega se nalazi balkon s ukrasnom ogradom od kovanog željeza.

Pročelje je dodatno oplemenjeno stiliziranom rustikom i bogatom dekorativnom plastikom, dok su uglovi naglašeni izrađenim kamenim kvaderima. Ova građevina, nastala tijekom 1880-ih, odražava stilske značajke zrelog historicizma, a njezina arhitektonska i oblikovna obilježja sačuvana su u izvornom obliku.

Kao jedan od reprezentativnih primjera javnih zgrada izgrađenih uz glavne gradske ulice, zgrada ima važnu ulogu u oblikovanju urbanog identiteta povijesne jezgre Gospića. Danas se u njoj nalazi Državni arhiv u Gospiću, čime zgrada i dalje ispunjava svoju javnu i kulturnu svrhu.

Slika 11 Zgrada Državnog arhiva u Gospiću

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6296>

Zgrada Gospićko-senjske biskupije, Gospić

Smještena u povijesnoj jezgri Gospića, ova prostrana jednokatna zgrada zauzima parcelu ladanjskog tipa i svojim volumenom jasno dominira Ulicom senjskih žrtava. Riječ je o samostojećem objektu razvedenog tlocrta, s tri istaknuta rizalita na stražnjem pročelju. Sa svojih preostalih strana, građevina djeluje kao izduženi pravokutnik orijentiran prema ulici.

Glavno pročelje karakterizira niz od 15 simetrično raspoređenih prozorskih osi, dodatno naglašenih ugaonom rustikom izvedenom u žbuci i boji. Središnji dio pročelja blago je izbočen te dodatno istaknut vanjskim stubištem koje vodi do portala sa segmentnim lukom.

Građevina je sagrađena krajem 19. stoljeća kao internat za učenike, a danas u njoj djeluje Gospićko-senjska biskupija. Svojim arhitektonskim rješenjem, oblikovnim karakteristikama i dimenzijama, ova zgrada predstavlja reprezentativni primjer javne arhitekture historicističkog razdoblja. Uz to, njezina ulica je dio urbanog rastera vidljivog još na planu Gospića iz 1822. godine. Sačuvane izvorne oblikovne vrijednosti i specifičan okoliš dodatno pridonose prepoznatljivosti ove znamenite zgrade.

Slika 12 Zgrada Gospićko-senjske biskupije u Gospiću

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6295>

Zgrada Ličko-senjske županije, Ulica dr. Franje Tuđmana 4, Gospić

Zgrada se nalazi uz ulicu dr. Franje Tuđmana, gdje se svojim reprezentativnim pročeljem ističe unutar niza zgrada sjeveroistočne strane ulice. Riječ je o jednokatnoj administrativnoj građevini izduženog tlocrta u obliku slova "L", s izraženim rizalitom na stražnjem dijelu.

Glavno pročelje proteže se u duljini od čak 23 prozorske osi, a dodatno je ritmizirano s tri istaknuta rizalita koji razbijaju ravninu fasade i daju joj dinamičan karakter. Cijela fasada bogato je dekorirana arhitektonskim detaljima neostilskog nadahnuća, karakterističnim za razdoblje kasnog 19. stoljeća kada je zgrada i izgrađena.

Smještena u samom središtu grada, ova monumentalna zgrada svojom veličinom i raskošnim oblikovanjem dominira urbanim prostorom ulice dr. Franje Tuđmana. Danas je u njoj smješteno sjedište Ličko-senjske županije, što dodatno potvrđuje njezin značaj u suvremenom administrativnom kontekstu grada.

Slika 13 Zgrada Ličko-senjske županije u Gospiću
Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6297>

Zgrada pošte, Gospić

Ova samostojeća jednokatna građevina smještena je na južnoj strani Kaniške ulice, s glavnim pročeljem orijentiranim prema ulici. Pročelje je podijeljeno u osam prozorskih osi, a središnji dio uvučen je u odnosu na bočne plitke rizalite, čime je postignuta dodatna dubinska dinamika fasade.

Donja etaža pročelja oblikovana je rustikalno do dvije trećine visine, s nizom izduženih, jednostavnih pravokutnih prozora. Rustikalna obrada se nastavlja iznad prozora u obliku lukova, dok se rizaliti dodatno naglašavaju pilastrima. Građevina datira iz 1917. godine i nosi stilske osobine kasnog historicizma, uz izražen utjecaj talijanske međuratne arhitekture, što joj daje prepoznatljiv eklektičan karakter.

Svojim arhitektonskim rješenjem, dimenzijama i pozicijom, zgrada zauzima značajno mjesto među reprezentativnim objektima u središtu Gospića. Očuvani izvorni elementi konstrukcije i oblikovanja pridonose njezinoj vrijednosti u prostornom i povijesnom kontekstu Kaniške ulice. Do danas je zadržala svoju izvornu namjenu poštanskog ureda, čime dodatno potvrđuje svoju funkcionalnu i urbanističku važnost.

Slika 14 Zgrada pošte u Gospiću
Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6307>

Zgrada Učiteljskog studija, Gospić

Na istočnom dijelu Starčevićeve ulice nalazi se samostojeća dvokatna zgrada na uglu, prepoznatljiva po svom četverostrešnom krovu i „L“ tlocrtu s naglašenim rizalitom na spoju krila. Glavno ulazno krilo je dvokatno, dok je bočno izvedeno u jednoj etaži, pri čemu je drugi kat nadograđen naknadno. Fasada je izvedena od fino obrađenog klesanog kamena, koji čini završnu obradu pročelja.

Zgrada je podignuta 1869. godine kao prostor za Realnu školu, a od 1878. postaje sjedište Velike gimnazije. Već je na katastarskim planovima iz 1872. godine vidljiva u današnjem obliku. U kontekstu tadašnjeg urbanog razvoja, isticala se kao jedna od najvećih i najsloženijih građevina u Gospiću.

Premda oblikovno jednostavna, bez dekorativnih elemenata, njezin masivan volumen i ozbiljnost izraza evociraju arhitekturu s vojničkim karakteristikama, no istodobno najavljuju historicistički pristup u planiranju gradskih objekata. Tijekom cijele svoje povijesti, građevina je zadržala istu svrhu – djelovanje kao obrazovna ustanova, što dodatno potvrđuje njezinu trajnu važnost u urbanom i društvenom kontekstu grada.

Slika 15 Zgrada Učiteljskog studija u Gospiću

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6306>

Crkva sv. Terezije Avilske, Bužim

Smještena u nizinskom dijelu naselja, župna crkva svete Terezije Avilske je jednobrodna građevina pravokutnog tlocrta, s glavnim pročeljem okrenutim prema sjeveroistoku. Karakteriziraju je zabatni zvonik, poligonalno svetište izvana koje je iznutra kvadratnog oblika, te sakristija smještena na sjevernoj strani.

Izgrađena od kamena i žbukana, crkva se ističe očuvanom drvenom stolarijom. Njene dimenzije su 19 metara u duljinu i 10 metara u širinu. Unutrašnjost čuva repliku glavnog oltara, dok je bočni oltar, smješten s desne strane trijumfalnog luka, neogotičkog stila i potječe iz tirolske radionice. Originalno popločenje izrađeno je od štokanih kamenih ploča, što dodatno doprinosi autentičnosti objekta.

Crkva je sagrađena 1780. godine, a kroz povijest je nekoliko puta obnavljana – 1889., 1968. i 1982. godine. Osim arhitektonske, posjeduje i značajnu povijesnu i ambijentalnu vrijednost, čime je važan dio lokalne kulturne baštine.

Slika 16 Crkva sv. Terezije Avilske u Bužimu

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6069>

Crkva sv. Ivana Krstitelja, Aleksinica

Smještena na blago uzdignutom terenu unutar naselja Aleksinica, župna crkva svetog Ivana Krstitelja ističe se svojom pravilnom orijentacijom i jednobrodnom arhitekturom. Građena je u pravokutnom tlocrtu, s užim pravokutnim svetištem i sakristijom smještenom uz njega. Iznad glavnog pročelja dominira zabatni zvonik, čiji je ulaz smješten u središnjem plitkom rizalitu, koji naglašava pročelje i vizualno povezuje ulaz sa zvonikom.

Unutrašnjost crkve krasi neostilski inventar podrijetlom iz Tirola, dok je zidna dekoracija izvedena šablonskom tehnikom. U neposrednoj blizini crkve nalazi se župni dvor u obliku slova „L“, prizemna građevina izrađena u stilu krajiške arhitekture kraja 18. stoljeća, koja doprinosi cjelokupnom ambijentu i funkcionalnosti župnog prostora.

Slika 17 Crkva sv. Ivana Krstitelja u Aleksinici
Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-3776>

Arheološko nalazište Ostaci crkve sv. Ivana Krstitelja, Barlete

Na padinama brda Vršeljak, u zaseoku Volarice (Barlete), u blizini izvora Kovčeg, nalaze se arheološki ostaci nekadašnje crkve sv. Ivana Krstitelja. Riječ je o građevini romaničkog tlocrta s prepoznatljivom polukružnom apsidom, pravilno orijentiranoj, kako je to bilo uobičajeno za crkvene objekte tog razdoblja.

Zahvaljujući povijesnim fotografijama iz 1910. godine poznat je izvorni izgled crkve. Iako danas u ruševnom stanju, njezini arhitektonski elementi – poput jednostavne obrade zidova i karakteristične slijepne niše iznad ulaza – upućuju na obnovu koja se vjerojatno dogodila krajem 15. stoljeća. Pretpostavlja se da je crkva mogla biti ponovno obnovljena i u razdoblju nakon oslobođenja Like od Osmanlija, kada je moguće i preoblikovano zapadno pročelje.

Početkom 20. stoljeća građevina je još bila očuvana, no do danas su sačuvani tek njezini arheološki tragovi, koji svjedoče o dugoj povijesti sakralne arhitekture na ovom području.

Crkva Vozdiženija Časnog Krsta, Barlete

U zaselku Volarica, dijelu sela Barlete, smještena je crkva Vozdiženija Časnog Krsta. Ova jednobrodna građevina pravilno je orijentirana i odlikuje se poligonalnim svetištem te zabatnim zvonikom smještenim na glavnom pročelju.

Prema povijesnim zapisima, crkva je izgrađena sredinom 19. stoljeća kao filijalna crkva župe u obližnjem mjestu Ostrvica. Stilom i arhitektonskim detaljima pripada neostilskom razdoblju, a zbog svojih karakteristika i značaja ubraja se među važne sakralne objekte u regionalnom kontekstu Like.

Slika 18 Crkva Vozdiženija Časnog Krsta, Barlete

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6845>

Most preko rijeke Like, Bilaj

Na mjestu gdje je nekada stajao drveni most, kod Bilaja je između 1877. i 1879. godine izgrađen današnji kameni most, izrađen od tvrdog sivog vapnenca koji je dopremljen iz kamenoloma udaljenog oko deset kilometara kod brijega Oštre.

Most se sastoji od dva jednaka polukružna luka s rasponom od 14 metara, dok širina kolničke površine iznosi šest metara. Ograde mosta visoke su pola metra, što dodatno doprinosi sigurnosti prometa. Uz samu izgradnju mosta izvedena je i rekonstrukcija dijela tadašnje „Dalmatinske državne ceste“ s nasipima dužine 320 metara, koji su omogućili bolju povezanost ovog prometnog pravca.

Gradnju mosta vodili su primorski poduzetnici Karlo Antičić i Mato Dražić, a ova građevina predstavlja vrhunski primjer inženjerske i zanatske vještine u regionalnim okvirima. Osim tehničke izvrsnosti, most ima i značajnu povijesnu vrijednost jer simbolizira unapređenje prometne povezanosti Like i Dalmacije nakon završetka Majstorske ceste preko Velebita.

Slika 19 Most preko rijeke Like u Bilaju

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6539>

Ruševine Starog grada Bilaja, Bilaj

Na uzvisini uz cestu između Gospića i Gračaca smješteni su ostaci starog grada Bilaja. Utvrda nepravilnog tlocrta bila je utvrđena obrambenim zidovima, a unutar njih nalazila se peterokutna kula te stambena zgrada s unutarnjim dvorištem. Grad je izgrađen na prostoru prethodno naseljenom još u prapovijesti, što dodatno naglašava njegovu povijesnu važnost.

Bilaj se prvi put spominje 1451. godine kada ga banovac Tomo Tvrtković predaje u ruke banu Petru Talovcu. Kasnije, 1509. godine, prelazi u posjed Ivana Karlovića. Godine 1528. dolazi pod osmansku vlast i tada postaje značajno vojno i upravno središte. Pod vlašću Osmanlija ostaje sve do 1689. kada ga ruše snage Vojne krajine, čime završava njegova burna povijest kao utvrde.

Slika 20 Ruševine Starog grada Bilaja

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-306>

Crkva sv. Martina Biskupa, Brušane

Smještena uz glavnu prometnicu u naselju, ova jednobrodna crkva ističe se svojim poligonalnim svetištem i sakristijom smještenom na zapadnoj strani svetišta. Iznad glavnog pročelja, koje je orijentirano prema jugu, uzdiže se zabatni zvonik. Posebnu vrijednost čini kamena ploča ugrađena u pod sakristije, na kojoj je uklesan natpis koji svjedoči o gradnji crkve 1842. godine, kao i o doprinosu dvojice pobratima u njenom podizanju.

Crkva je pretrpjela velike štete tijekom Drugog svjetskog rata, kada je i potpuno izgorela, no obnovljena je 1963. godine. Ovaj objekt nosi značajne arhitektonske, povijesne i ambijentalne vrijednosti, te predstavlja važan dio kulturne baštine svoje zajednice.

Slika 21 Crkva sv. Martina Biskupa u Brušanima
Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6105>

Crkva sv. Jakova Apostola, Donje Pazarište

Smještena na uzdignutom terenu u naselju Donje Pazarište, župna crkva svetog Jakova apostola predstavlja jednobrodnu građevinu latinskog križnog tlocrta. Uz glavnu lađu nalaze se po jedna trostrana kapela, dok svetište ima kvadratni tlocrt. Sakristija je smještena sjeverno uz svetište, a iznad pročelja dominira zvonik. Glavno pročelje okrenuto je prema jugozapadu, što je karakteristično za ovakve sakralne objekte.

Crkva je sagrađena oko 1839. godine na mjestu starijeg pavlinskog samostana iz 15. stoljeća. Bočne kapele s poligonalnim tlocrtom dodane su 1895. godine, čime je objekt dobio svoj današnji oblik. Unutrašnjost je jednostavno oslikana, a opremljena je neostilskim inventarom iz 1906. godine, izrađenim u radionici u Tirolu.

Crkva Navještenja Blažene Djevice Marije, Klanac

Smještena u Klancu, u neposrednoj blizini važnog prometnog raskrižja, Župna crkva Navještenja Blažene Djevice Marije ističe se svojom povijesnom i ambijentalnom vrijednošću. Riječ je o jednobrodnoj građevini klasicističkog stila, podignutoj 1842. godine, najvjerojatnije na temeljima starije crkve. Tlocrt crkve obuhvaća pravokutnu lađu, kvadratno svetište, sakristiju smještenu južno uz svetište te zvonik koji dominira iznad glavnog pročelja.

Župa u Klancu osnovana je još 1690. godine, što ovu crkvu čini dijelom duge i neprekinute vjerske tradicije. Posebno se ističe činjenica da je građevina, zajedno s inventarom, ostala netaknuta tijekom oba velika rata – Drugog svjetskog i Domovinskog – što je u Lici prava rijetkost. Upravo ta očuvanost, uz njezinu arhitektonsku i kulturnu vrijednost, čini crkvu važnim sakralnim i povijesnim lokalitetom u ovom dijelu Hrvatske.

Crkva sv. Josipa i cisterna, Lički Osik

Smještena u naselju Lički Osik, župna crkva svetog Josipa orijentirana je svojim glavnim pročeljem prema jugoistoku. Ova jednobrodna građevina pravokutnog tlocrta ima uži, izduženi polukružni svetište te sakristiju smještenu sjeverno uz svetište. Ispred glavnog pročelja nalazi se zvonik koji dodatno naglašava monumentalnost objekta.

Po svojim dimenzijama, crkva spada među najveće sakralne građevine u Lici, što odražava važnost Ličkog Osika tijekom razdoblja Vojne krajine. Na prostranom platou koji je omeđen visokim zidom smještena je i cisterna, primjer tipične konstrukcije ličkih cisterni iz druge polovine 19. stoljeća.

Crkva je pretrpjela znatna oštećenja tijekom Drugog svjetskog rata, a obnova je provedena 1967. godine. Nažalost, tijekom ratnih sukoba 1991. godine ponovno je oštećena, pri čemu je stradao i dio vrijednog inventara.

Slika 22 Crkva sv. Josipa u Ličkom Osiku

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-2711>

Arheološka zona Ribnik – Grad, Lički Ribnik

Arheološka zona Ribnik – Grad smještena je na riječnom poluotoku u Ličkom Ribniku, unutar meandra rijeke Like. Lokalitet, koji u lokalnoj predaji nosi naziv „Grad“, a njegov manji dio „Crkvina“, prepoznat je po vidljivim ostacima obrambenog jarka, koji je u povijesti imao funkciju zaštitnog elementa u slučaju opasnosti, pretvarajući lokaciju u tzv. *wasserburg* – utvrdu okruženu vodom.

Sustavna arheološka istraživanja provedena od 2014. godine otkrila su slojevitost naseljavanja ovog prostora kroz dulji vremenski raspon. Najistaknutiji nalaz je rimska *villa rustica* – antičko seosko gospodarstvo s gospodarskim prostorima na sjeveru te rezidencijalnim dijelom na jugu. Prema

pronađenim keramičkim ulomcima i novcu, vila se može datirati u razdoblje od 1. do 4. stoljeća te pokazuje najmanje dvije građevinske faze.

Osim antičkih slojeva, istraživanja su potvrdila postojanje i starijeg, prapovijesnog japodskog naselja, kao i tragove srednjovjekovnog života, uključujući ulomke kasnosrednjovjekovne keramike i staklenih čaša tipa *Krautstrunk* iz 14. i 15. stoljeća. Time je potvrđen kontinuitet naseljenosti poluotoka kroz različite povijesne epohe.

Lokalitet Ribnik – Grad vrijedan je primjer višeslojnog arheološkog prostora u kontekstu Like, s potencijalom za daljnja istraživanja, zaštitu i kulturnu valorizaciju.

Crkva sv. Petra i Pavla, Lički Ribnik

Smještena izvan naselja, župna crkva svetog Petra i Pavla orijentirana je svojim glavnim pročeljem prema sjeveru. Radi se o jednobrodnoj građevini pravokutnog tlocrta, s peterostranim svetištem i zvonikom koji je elegantno uklopljen u pročelje u obliku plitkog reljefa.

Unutrašnjost krasi neostilski inventar iz Tirola, nastao na prijelazu 19. u 20. stoljeće. Glavni oltar krasi oltarna pala s prikazom svetih Petra i Pavla, uz skulpture svetog Ivana Nepomuka i Bogorodice. Bočni oltari ukrašeni su kipovima svetih Lucije i Marka.

Prema dostupnim arhivskim podacima, crkva je sagrađena 1878. godine u kasnoklasicističkom stilu, vjerojatno na mjestu ranijeg objekta. Nakon obnove 1969. godine, crkva je tijekom Domovinskog rata pretrpjela oštećenja. Ipak, ostaje vrijedan primjer sakralne arhitekture s bogatim stilskim i povijesnim značenjem, smješten u posebnom ambijentu.

Slika 23 Crkva sv. Petra i Pavla u Ličkom Ribniku

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-5791>

Ostaci drvenog mlina kašikara, Lički Ribnik

Na ulazu u Lički Ribnik, uz most preko rijeke Like, smještena je nekadašnja drvena mlinica – jedan od najstarijih mlinova u regiji, poznata i kao kašikara. Stoljećima je služila lokalnom stanovništvu za mljevenje žita, sve do druge polovice 20. stoljeća, kada je zbog tehnološkog napretka prestala s radom i postupno zapuštena.

Crkva Rođenja sv. Jovana Preteče, Medak

U mjestu Medak, uz samu cestu, nalazi se parohijska crkva posvećena Rođenju svetog Jovana Preteče – jednostavna jednobrodna građevina pravokutnog tlocrta s polukružno zaključenim svetištem i zvonikom koji se uzdiže iznad pročelja. Glavno pročelje orijentirano je prema sjeverozapadu, a cijeli kompleks je ograđen karakterističnom kamenim ogradom – cinkturom.

Crkva je podignuta 1880. godine i oblikovana u stilu kasnog klasicizma. Unutrašnjost krase izvorni ikonostas, vrijedan primjer umjetničkog izraza svog vremena, zajedno s bočnim klupama i procesijskim zastavama koje su također očuvane iz razdoblja njezine gradnje. Ova crkva ne predstavlja samo važan vjerski objekt, već i značajan dio kulturno-povijesne baštine pravoslavne zajednice u Lici.

Slika 24 Crkva Rođenja sv. Jovana Preteče u Medaku
Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-3344>

Crkva sv. Duha, Mušaluk

Na samom rubu naselja Mušaluk, uz nekadašnji posjed obitelji Mesić, smještena je skromna, ali povijesno iznimno vrijedna crkva svetog Duha. Riječ je o jednobrodnoj građevini s pravokutnom lađom, užim peterokutnim svetištem i preslicom koja nosi zvona, smještenom iznad pročelja. Crkva je pravilno orijentirana, a iznad ulaznih vrata nalazi se kamena ploča s uklesanim natpisom koji svjedoči o njezinoj gradnji početkom 18. stoljeća.

Crkvu je 1700. godine dao podići pop Marko Mesić, odmah nakon oslobođenja Like od Osmanskog Carstva. Na stražnjem dijelu crkve u kamenu je isklesan reljef malteškog križa – simbol povezan s crkvenim redom i obnovom duhovnog života toga doba. Tijekom 20. stoljeća, u razdoblju od 1925. do 1927. godine, crkva je obnovljena zahvaljujući zalaganju popa dr. Frana Biničkog. Danas je tiha svjedokinja povijesti i otpornih korijena vjerskog i kulturnog identiteta Mušaluka i šire okolice.

Slika 25 Crkva sv. Duha u Mušaluku

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-2375>

Ruševine Starog grada Budak grada, Mušaluk

Srednjovjekovna utvrda građena je od pažljivo obrađenog kamena, s masivnim obrambenim zidovima debljine oko dva metra. Tijekom svoje povijesti, vjerojatno u razdoblju osmanske vlasti, uz utvrdu je dograđena polukružna kula. Danas je lokalno poznata pod nazivom "Bešina kula", a među mještanima i dalje živi kao prepoznatljiv simbol prošlih vremena.

Slika 26 Ruševine starog grada Budak grada

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-307>

Arheološki lokalitet Čovini-Crikvine, Smiljan

Na području naselja Smiljan, u blizini zaselka Čovini, smješten je lokalitet Crikvine – izuzetno vrijedan trag ličke srednjovjekovne baštine. Prema povijesnim izvorima, na ovom se mjestu nekada nalazila crkva posvećena sv. Mariji Magdaleni, uz koju je postojalo i groblje, smješteno sjevernije od same crkve.

Ostaci crkve građene od klesanog kamena otkriveni su u sjevernom dijelu objekta, gdje su pronađene i nadgrobne ploče s natpisima na glagoljici i latinskom jeziku. Ti su epigrafski spomenici datirani u razdoblje od 12. do 14. stoljeća, što potvrđuje značaj i dugotrajnu funkciju ovog sakralnog kompleksa. Crkva je, prema dostupnim podacima, uništena tijekom osmanske vladavine u Lici, a njezin je građevinski materijal kasnije korišten za potrebe izgradnje kapele Blažene Djevice Marije Karmelske na obližnjem katoličkom groblju u Smiljanu.

Posebno su zanimljivi i ukrašeni kameni ulomci s predromaničkim pleternim motivima za koje se vjeruje da potječu upravo s lokaliteta Crikvine. Ti su elementi kao spolije ugrađeni u kapelu u Smiljanu, a danas se čuvaju u lapidariju Muzeja Like u Gospiću, gdje svjedoče o umjetničkoj i kulturnoj vrijednosti ovog lokaliteta.

Lokalitet Čovini – Crikvine pruža važne uvide u duhovni, kulturni i društveni život srednjovjekovne Like, te predstavlja jedno od ključnih arheoloških mjesta u proučavanju ličkog srednjovjekovlja

Slika 27 Arheološki lokalitet Čovini-Crikvine u Smiljanu
Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-5659>

Arheološko nalazište Crkvina pod Bogdanićem, Smiljan

Na području Smiljana, u predjelu poznatom kao Crkvina pod Bogdanićem, nalazi se arheološki lokalitet koji svjedoči o prisutnosti srednjovjekovne sakralne arhitekture i pripadajućeg groblja. Smješten na blago povišenoj dolinskoj zaravni istočno od brijega Bogdanić – na kojem se nekada nalazila srednjovjekovna utvrda obitelji Bogdanić – lokalitet se ističe po višeslojnosti i dobro očuvanim ostacima.

Probna arheološka istraživanja započela su 2016. godine, a već u iduće dvije sezone (2017. i 2018.) potvrđena je prisutnost kamene crkve te veće grobne cjeline oko nje. Istraženo je ukupno 91 grob, a

raspored ukopa pokazuje da je prostor neposredno uz crkvu bio najintenzivnije korišten, dok se broj pokopa smanjuje udaljavanjem od same građevine.

Na temelju pronađenih pokretnih nalaza, lokalitet se okvirno datira u razdoblje između 12. i 15. stoljeća, uz mogućnost da su pojedini grobovi stariji od same crkve, što upućuje na dulji kontinuitet korištenja prostora.

Ovaj lokalitet pridonosi boljem razumijevanju srednjovjekovnog naseljenog prostora u okolini Smiljana, a nalazi se u okviru šireg povijesnog krajolika u kojem su sakralna i obrambena arhitektura bile usko povezane.

Crkva sv. Marije Karmelske, Smiljan

Smještena u središtu naselja Smiljan, župna crkva Majke Božje Karmelske svojim glavnim pročeljem okrenuta je prema jugu. Radi se o jednobrodnoj građevini pravokutnog tlocrta, s užim peterostranim svetištem, sakristijom smještenom s zapadne strane svetišta te zabatnim zvonikom koji krasi pročelje.

Crkva je izgrađena 1864. godine u historicističkom stilu, najvjerojatnije na mjestu starije crkve iz 1707. godine. Unutrašnjost krasi originalni neogotički elementi, među kojima se posebno ističe inventar porijeklom iz Tirola. Zbog svoje arhitektonske vrijednosti, povijesnog značaja, očuvanog inventara i estetskog ambijenta, ova crkva predstavlja jedan od značajnijih sakralnih objekata u regiji.

Slika 28 Crkva sv. Marije Karmelske u Smiljanu
izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-4551>

Kapela Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije, Smiljan

Kapela Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije smještena je na groblju u Smiljanu, pravilno orijentirana i karakteristična po jednobrodnoj arhitekturi s užim trostranim svetištem. Iznad glavnog pročelja nalazi se preslica za zvona, dok je kapela podignuta 1863. godine na mjestu ranije crkve koja je izgorjela.

U zapadnom pročelju ugrađeni su ostaci starijih građevinskih elemenata, a ispod praga, na mjestu nekadašnjeg oltara stare crkve, nalazi se grobnica iz 1711. godine. Tijekom restauracije u

osamdesetim godinama 20. stoljeća, na lokalitetu su otkriveni pleteri iz 10. stoljeća, koji su danas izloženi u arheološkoj zbirci Muzeja Like u Gospiću, što dodatno potvrđuje bogatu povijesnu vrijednost ovog sakralnog objekta.

Slika 29 Kapela Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije u Smiljanu

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-3772>

Most preko potoka Otešice, Smiljan

Na prometnoj cesti između Smiljana i Klanca, na mjestu gdje je nekada stajao drveni most, podignut je kameni most izgrađen od pravilno obrađenih sivih vapnenačkih klesanaca. Ova konstrukcija jednim je kružno segmentiranim lukom, s rasponom od 14 metara, što joj daje prepoznatljivu i elegantnu formu.

Širina kolničke površine mosta iznosi pet metara, dok je ukupna širina objekta šest metara, čineći ga dovoljno širokim za promet vozila tog vremena. Izgradnju je vodio primorski poduzetnik Karlo Antičić, a radovi su završeni 1880. godine.

Most na potoku Otešici predstavlja izvanredan primjer spoja inženjerske preciznosti i kvalitetnog zanatskog rada, te zauzima istaknuto mjesto među građevinama ovog tipa u širem regionalnom području.

Slika 30 Most preko potoka Otešice u Smiljanu

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6639>

Memorijalni centar Nikola Tesla, Smiljan

Memorijalni centar „Nikola Tesla“ u Smiljanu obuhvaća kompleks koji uključuje parohijski dvor s gospodarskim zgradama, crkvu sv. Petra i Pavla, dva spomenika, groblje te okolno područje uz potok Vaganc.

Nikola Tesla, jedan od najvećih izumitelja, rođen je 10. srpnja 1856. godine u tadašnjem parohijskom domu, koji je u to vrijeme bio prizemna drvena građevina iz 1765. godine. Početkom 20. stoljeća ta je drvena kuća zamijenjena kamenim prizemnim objektom s građanskim obilježjima.

Crkva sv. Petra i Pavla, također iz 1765. godine, jednobrodna je građevina sa zvonikom postavljenim na preslicu. Spomen obilježja smještena su u prostoru između crkve i parohijskog dvora, a njihovo je autorsko djelo arhitekt Zvonimir Kolacio.

*Slika 31 Memorijalni centar Nikola Tesla
Izvor: Arhiva Klaster Lika Destination*

Ostaci Turske kule, Široka Kula

Na ravnom terenu u naselju Široka Kula nalaze se ostaci nekadašnje tvrđave kružnog tlocrta. Unutarnji promjer kule iznosi oko 8,7 metara, dok je vanjski promjer nešto veći, oko 11,1 metar, a debljina zidova procjenjuje se na približno 1,2 metra. Danas su zidovi očuvani do visine prizemlja, no vanjska je površina djelomično oštećena, jer su dijelovi zida korišteni kao građevinski materijal za okolne kuće.

Ova kula, poznata kao „Široki turanj“, prvi put se spominje u srednjovjekovnim izvorima još u 13. stoljeću, konkretno u ispravi kralja Ludovika iz 1263. godine. Nakon osvajanja Like 1527. godine, kula je prešla pod tursku kontrolu, te je u turskom razdoblju dobila naziv Yakali kula ili Široka kula. Pod turskom upravom ostala je sve do 1689. godine, kada je pri oslobađanju Like pala u ruke generala Herbertsteina. Posljednji turski zapovjednik tvrđave bio je Durak aga Kozličić.

Turska kula u Širokoj Kuli bila je važan dio obrambenog sustava u ovom dijelu Like te jedna od većih fortifikacija tog područja. Ostaci ove kule danas predstavljaju vrijedan primjer obrambene arhitekture iz srednjeg vijeka i turskog razdoblja, značajan u regionalnom kontekstu Like.

Slika 32 Ostaci Turske kule u Širokoj Kuli

Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6951>

Crkva sv. Nikole biskupa, Trnovac

Smještena na uzvišenju unutar naselja Trnovac, župna crkva svetog Nikole biskupa orijentirana je svojim glavnim pročeljem prema sjeverozapadu. Građevina je jednobrodna s pravokutnim tlocrtom, a prednja fasada ističe se rizalitom na kojem se nalazi zvonik. Svetište je peterostranog oblika, dok je s južne strane smještena sakristija.

Izgrađena sredinom 19. stoljeća, točnije 1860. godine, crkva nosi obilježja neostilskog arhitektonskog izraza. Unutrašnjost čuva vrijedni inventar iz prijelaza 19. u 20. stoljeće, uključujući glavni i dva bočna oltara, koji potječu iz poznate tirolske radionice i predstavljaju kvalitetan primjer umjetničkog zanata tog razdoblja.

Slika 33 Crkva sv. Nikole Biskupa u Trnovcu
Izvor: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-4552>

Hvala što ste s nama istražili bogatu povijest i kulturnu baštinu Like. Nadamo se da vam je ovaj vodič pružio nove spoznaje i inspiraciju za daljnje otkrivanje ljepota i znamenitosti naše regije. Like nije samo zemlja prirodnih čuda, već i mjesto s bogatom pričom koja čeka da je ispričate i podijelite.

Pozivamo vas da nastavite putovati, učiti i uživati u svakom kutku Like – jer svaki kamen, svaka zgrada i svaki spomenik imaju svoju priču.

Ovaj je dokument izrađen uz financijsku podršku Grada Gospića. Sadržaj ovog dokumenta u isključivoj je odgovornosti Klastera Lika Destination i ni pod kojim se uvjetima ne može smatrati kao odraz stajališta Grada Gospića.